

Обръщение към русофилите в България: Да знаем най-напред своите интереси!

Иван Малев

Още от Средните векове политиката на всички царе и власти до наши дни е била завоевателна – с цел разширение на територии и асимилация на народите. До 1530 г. на територията между бреговете на Северното Черноморие и Каспийско море до Западнен Урал и столица Казан е съществувала Волжка Велика България. Тя е пречка на цар Иван Грозни да се разширява на изток. Съюзен с много монголски орди, Иван Грозни разбива и превзема Велика България. Град Казан – богата и процъфтяваща столица, с каменни крепости и богата култура, е разрушен. В това време Москва е била изградена от дърво, както и Кремъл. По-късното въздигане на Москва и построяването на Кремъл от камък, е от богатствата на Велика България и разграбването на други народи. По неофициални руски източници и до сега на територията на град Казан около 9 милиона население се чувстват и самоопределят за българи. Този факт се премълчава от всички правителства в съвременна България, за да не дразним или сърдим „Големия брат – освободителя“. Цели 100 години преди т.нар. „Освобождение“ руските войски са вземали със себе си стотици българи и са ги заселвали на територията на днешна Молдова, Украйна и Кримския полуостров,

като ги зальгват с раздаване на земи, а често и насила са ги откарвали. В същото време руското население не е имало земя, тъй като в Русия тогава съществува помещническото, т.е. селяните не притежават земя, а фактически са роби на помещиците. Българите, преселени по тези територии, са превръщани също в роби. Записки и факти за тези времена има от Георги С.Раковски и Захари Стоянов. Използвайки международната ситуация след Априлското въстание в България, Русия обявява поредната Руско-Турска война през 1877 г., но не да освобождава българите, а да разширява територията на Руската империя до Дарданелите. Доказателство за това са действията на руските правителства и до днес, в ущърб на българите.

1.Непризнаването на Съединението на България през 1885 г.
2.Насъскването на Сърбия за война срещу млада България и завладяването ѝ.
3.Натиск на два пъти над тронирани на цар Александър Батенберг, довел до разгрома на Сърбия и постигнал Съединението на България.
4.Многобройни организирани и платени преврати, бунтове сред т.нар.русофили, срещу законното правителство на Ст.Самболов.
5.Подготовката на десант от руския император Александър III в Бургас и Варна, след като не успява да сваля българското правителство, успешно спрял от канцлера Бисмарк.
6.Незабавима е гор-

чивината на българите от първата национална катастрофа след Междусъюзническата война на Балканите, предизвикана от Русия, поощрявайки всички български съседи за война срещу нас. Румъния навлиза в Северна България с одобрението на Русия. Идва Букурещкото примирие и оряване на българските територии – Южна Добруджа, Македония и част от Тракия.

7.Идва Първата световна война, в която българските славни войници, предвождани от ген.Колев и ген.Тошев, разгромяват румънските, сръбските и руски войски, освобождават Южна Добруджа и превземат Букурещ. В същото време Русия изпраща крайцери да унищожат град Балчик и град Варна. Разрушени са множество къщи в Балчик, дадени са много жертви. Повредена е най-голямата мелница на Балканския полуостров, разположена на брега на Балчик. Кап. Георги Радков, макар и само с две оръдия, спасява града ни. Големите български поетеси Елисавета Багряна и Дора Габе описват Балчик като мъртъв град в руините на войната.

Незабравими с героизма си са битките тогава на румънската армия/и за Добрич, където „непобедимата казашка конница“ е разбита от кавалерията на ген.Иван Колев, а руските войски са изтласкани до Молдова. Големият български поет, патриарх на българската литература Иван Вазов, възпявал неведнъж „братушките“, сега им задава въпроса какво правят в България като завоеватели?

Германия губи войната и България, като съюзник, изгубва отново Южна Добруджа.

8.През 1925 г. апетитите на „братска Русия“, преименувана в СССР, организира в България т.нар. Септемврийско въстание – един комунистически метеж, с

цел болшевиизиране на нашата страна.

9. Финансира и организира най-мощния в Европа и света по това време атентат в църквата „Св.Неделя“ в София, избивайки стотици поклонници, в т.ч. генерали, министри и обикновени граждани. Такъв пъклен план би могъл да измисли само някой болен болшевишки мозък. Потомците на тези същите болшевики в България преименуваха своята комунистическа партия в социалистическа, считаща се за столетница, наследила всичко болшевишко от едно време.

10. Девети септември 1944 г. Още не е свършила Втората световна война и България обявява война на Германия. Съветските войски навлизат и окупира България, без никаква съпротива от наша страна. Комунистите, подкрепени от окупаторите – руснаци „двоини освободители“, завземат цялата власт чрез нечувани незаконни убийства на цвета на българската нация.

Нова национална катастрофа! Най-черната дата в историята на България става национален празник, тачен и до ден днешен от предателите – русофили, и от комунистите – бесепари, въпреки че с решение на Народното събрание комунистическият режим е обявен за престъпен в България и Европа. Вече 27-28 години тъпчем на едно място и не можем да се оправим, защото и след 10 ноември 1989 г. сме управлявани от прикрити комунисти, а българите са заблудени с неправилно разбрани русофилски идеи. Те нямат своя родина. Тяхната родина е Русия, с всичките си имена, поюзник, изгубва отново още от XVI век.

Да си знаем нашите интереси е важно и да ги отстояваме, а не да се прекланяме пред другите, забравяйки България.

Иван МАЛЕВ

Превръщат старата гара в музей на Добруджанския въпрос

Снимка: silistra.com

По проект за социализация и реставрация на сградата на старата гара в Добрич работи Регионалният исторически музей в Добрич, съобщи досегашният му директор Костадин Костадинов. Очаква се той да бъде изработен от Марина Димова от Варна до май. Идеята е сградата, която е обект на културно-историческото наследство, публична държавна собственост, да бъде превърната в музей на Добруджан-

ското освободително движение. Костадинов посочи, че музеят в Добрич не разполага с помещения, в които да разположим една такава експозиция. За добруджанското освободително движение е писано много, особено преди 89 година, а и след това има много нови изследвания, но до голяма степен то остава изключително непознато, посочи Костадинов. По думите му идеята е се направи един го-

лям музеен комплекс, който да включва детайли и от историята и на Вътрешната добруджанска революционна организация /ВДРО/, и на Добруджанската революционна организация /ДРО/, да показва икономическата, политическата, стопанската, културната история не само на Южна Добруджа, но и на Северна, т.е. музей на Добруджанския въпрос и на Добруджанското освободително движение.

Topnovini.bg

Христо Боев: Румъния е избрала своя път към демокрация от западен тип

Румънците твърдо заявяват своята ангажираност с обществото, свободно от корупционни практики, заяви преводачът от Добрич и познавач на румънската литература Христо Боев по повод на протестите за демокрация без корупция в Румъния.

„Борбата против корупцията е процес, но този процес трябва да бъде непрекъснато защитаван с граждански действия“, коментира Христо Боев в интервю за kultura.bg.

По думите му, знаково бе и присъединяването на президента на Румъния Клаус Йоханис, към тези протести. „Приемането на поправката в закона, би била сериозна крачка назад в освобождаването на държавата от корупцията и румънците твърдо заявяват своята ангажираност с общество, свободно от корупционни практики. На българите тази енергия им липсва по обясними причини – най-големите протести в нашата страна не доведоха до никакви трайни положителни решения. Смятам, че там има и голяма политическа воля от страна на управляващите, Румъния да бъде образцова демокрация на Балканите. Неслучайно сравненията с нашата страна не са в

наша полза“, посочва Боев.

Според него, това, което Румъния се опитва да направи, е да минимизира назначения на хора със съмнителни отношения със съдебната систем в един процес към значаване на възможно по-чисти и достойни хора на ръководни поручията. Христо Боев смята, че Румъния е избрала ясно своя път към демокрация от западен тип, не фасадна демокрация като в други държави на Изток.

„Техният път е доста по-праволинеен от нашия, също и съдебната система там даде ясни доказателства за независимост в правораздаването. Гледам на сегашната ситуация като пореден тест за гражданското общество и политическата воля, който според мен Румъния ще издържи с достойнство. Важно е, че те отказват дори да допуснат друго възможно развитие. В исторически план са се откривали и закривали всякакви агенции и дирекции, според нуждите на страната и/или конкретното управление. А подкрепата от полицията далеч не е прецедент – тя и армията застанаха на страната на хората по време на революцията им от декември 1989 г.“, посочва той.

И допълва, че протестите сега са най-масовите след тези от време на свалянето на Чаушеску от власт. „Аз лично, като чух за екзекуцията на техния диктатор, бях шокиран – дадох си сметка, че Румъния ще се развие различно от България, наблюдавайки паралелните процеси в нашата страна по това време. Не трябва да си мислим обаче, че румънската революция реши всички проблеми с комунистическото минало. Там хората масово излязоха на улиците, проля се кръв – около 1000 души бяха убити. Оттук идва и твърдата им неотстъпчивост при отстояването на заложените права и свободи“, подчертава той.

Христо Боев е роден в Пловдив, живее в Добрич. Доктор по сравнителна английска и американска литература на университет „Овидиус“, Констанца (Румъния). Преводач от румънски и английски, познавач на литературата на северната ни съседка. През 2016 г. получи наградата на името на Ливиу Ребряну за превода си на „Адам и Ева“ от румънския писател. Бивш началник на Регионалния инспекторат по образование в Добрич.

Topnovini.bg

Гласът на българската диаспора в Гърция

През 2004 година в село Есими /бивше Доган хисар/, на 23 км от град Александруполи, в двора на родната къща на легендарния български юнак капитан Петко войвода бе издигнат негов паметник, в чест на 160-годишнината от рождението му. Бронзовият бюст бе изваян от казанлъшкия скулптор Велин Дечков, но инициатор и спомоществовател за реализацията на това похвално начинание е един друг български патриот – проф.

д-р Наско Гелимачев. Откриването на паметника е на 30 октомври същата на 2004 година – с участието на българи-тракийци от Кърджали, Стара Загора, Казанлък и другаде, както и в присъствието на тракийци-гърци от Александруполи, Орестиада, Комотини...
Понастоящем хубавата идея има своето продължение и развитие. Проф. Гелимачев е вдъхновен за построяването на един

Тракийски мемориален комплекс „Капитан Петко войвода“, който ще се състои от православен параклис „Св. Димитър“, музей „Капитан Петко войвода“, с конферентна зала за мероприятия, чешма /Петкова чешма/ и беседка. Проектът е на арх. Петър Влахов и вече е на втора фаза – утвърждаване в администрацията на Александруполи.

На празника Успение Богородично – 15 август – миналата година е на-

правена и първата копка. Първият дарител за начинанието е собственикът на имота, където е родната къща на Войводата; той дарява 540 кв. м. за построяването на комплекса. Много родолюбци вече са направили парични дарения, но идеята има нужда от още средства, за да бъде въплътена.

Дарения могат да бъдат направени по следната банкова сметка: D Commerce BANK AD – България; IBAN: